

Most a szegedi egyetem készíti el a makói „térképet”

Felmérik a családok szociális helyzetét

Hamarosan negyvennégy kérdezőbiztos indul útnak Makón és környező falvakban: felmérik a családok szociális helyzetét. Összesen mintegy hétezer-öt-száz embert kérdeznek meg. Ilyen térségi felmérés még sosem készült, a társulás 4,3 millió forintot szán a kutatásra, amit a Szegedi Tudományegyetem szakemberei végeznek el – egy magáncég segítségével.

A kistérség 2500 háztartásának felmérését és elemzését vállaló Szociográf 2003 Bt. a Szegedi Tudományegyetem szakembereinek munkájára alapoz. *Rácz Attilától*, a cég vezetőjétől – aki mellesleg a bölcsészkar szociológia tanszékének tanársegédje – megtudtuk: véletlen mintavétel, kérdőíves módszerrel mérik fel, hogy hogyan is élnek a Maros mentén lakók.

– Ilyen felmérés még nem készült, hiszen korábban csak a város szociális helyzetét térképezték fel – emlékeztetett *Buzás Péter* polgármester. – A Makói Kistérség Többcélú Társulása a Belügyminisztériumtól még 2004-ben mintakísérlet kifejlesztésére nyert több mint 165 millió forintot, ebből erre a feladatra, azaz a kistérség szociálpolitikai, stratégiai és operatív programjának elkészítésére 4,3 millió forintot különítettek el. A kutatás egyébként előfeltétele, hogy a kistérség pályázhasson az úgynevezett ESZA típusú hu-

mánierforrás-fejlesztést célzó forrásokra.

– Összesen 2500 kérdőív készül, egy-egy kérdezőbiztos azonban egy adott háztartást keres meg, így ennél jóval több, terveink szerint mintegy 7500 Makó környékén élő szolgálat majd adatot a felméréshez, ami rendkívül alapos mintavételt jelent, hiszen a nemzetközi kutatócégek ennél kevesebb kérdezés alapján hoznak nyilvánosságra országos kutatási eredményeket – tette hozzá a kutatás vezetője.

Az úgynevezett kemény adatokat, azaz a kérdésekre adott elsődleges válaszokat az egyetem szakembereivel közösen tovább-elemzik, hiszen az önkormányzattól és a KSH-tól már kaptak adatokat, amelyek kiegészítő információkkal járulhatnak a kutatás eredményességéhez. A végeredmény ősszel kerül nyilvánosságra.

A felmérés a választás után kezdődik, mert a kampányidőszakban a standard kérdésekre adott válaszok módosulhatnak. A tízenhét településen negyvennégy kérdezőbiztos keresi fel a véletlenszerűen előre kiválasztott családokat. A kérdéssor összeállítói elsősorban arra kíváncsiak, hogy a lakosok hogyan látják saját szociális helyzetüket. Ez a kérdőív – az előzőekkel szemben – nem tartalmaz olyan kérdéseket, amelyek politikusok, képviselők ismertségéről szólnak.

I. SZ.

Makói panel. Itt is kérdeznak

Illusztráció: Gyenes Kálmán

Szabó János: Ha megkapnám a pénzem, nem kellene az utcán élnem

Nyert az ügyvéd áldozata

Hajléktalanként él az a rokkantnyugdíjas férfi, akitől szegedi ügyvédje pénz csalt ki. A bizonyítékok és a bíróság ítélete az ügyvéd ellen szólnak, ám ő tagad, áldozata pedig hónapok óta hiába vár az örökségből származó pénzére.

MUNKATÁRSUNKTÓL

– Átverték! Itt állok kifosztva, megtűrt hajléktalanként. Havi 37 ezer forint rokkantnyugdíjból máról holnapra élek. Hiába döntött javamra a bíróság, nem kaptam vissza a pénzemet – mondja *Szabó János*. Az 50 éves, Ópusztaszeren meghúzó férfi bírósági ítéletet, különböző beadványokat, valamint számlákat húz elő egy kopottas dossziéból.

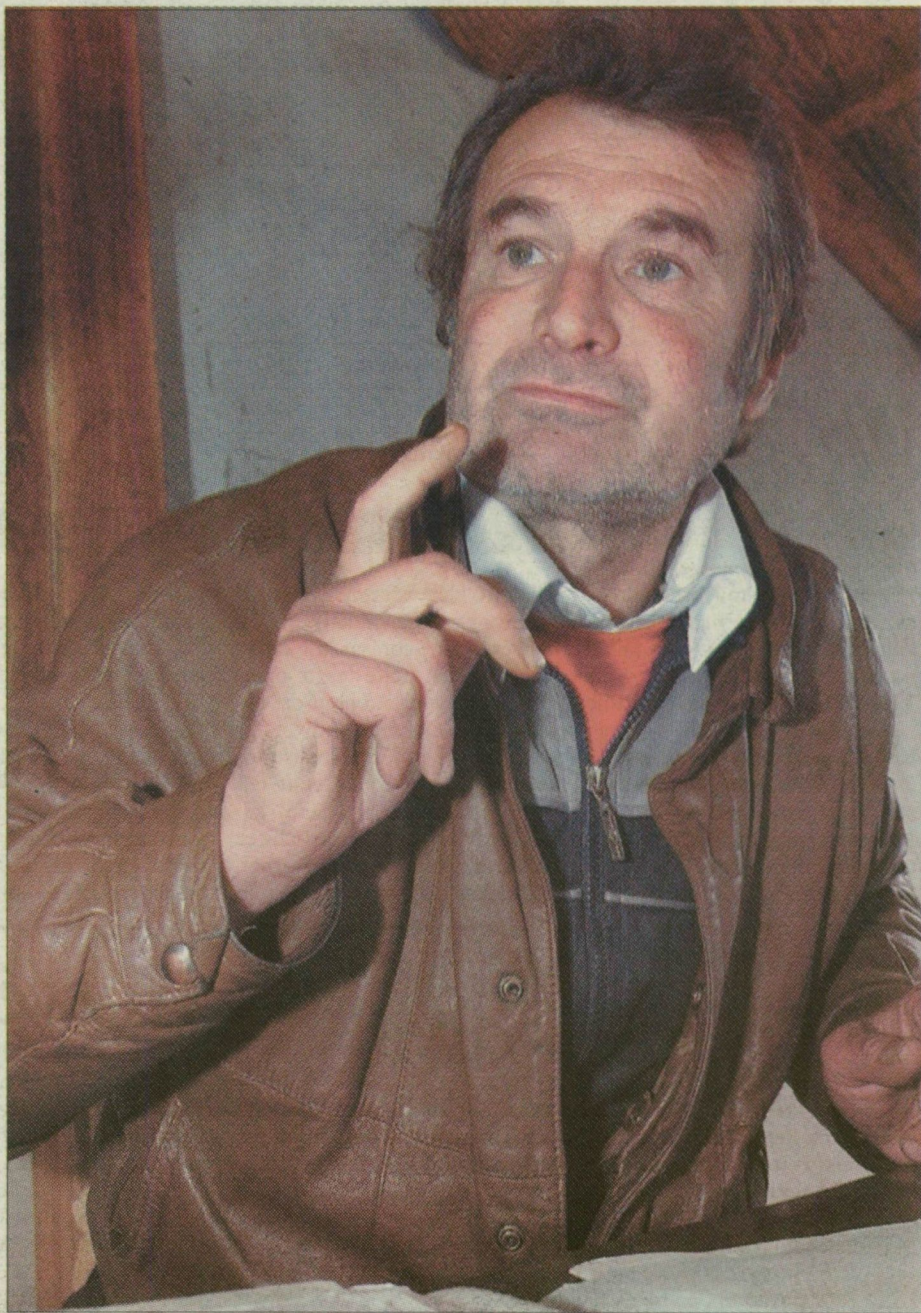
– Ezek mind bizonyítják, hogy igazam van! – mutatja. Nem kell noszogatni, hogy elmesélje történetét. Kiderül, Nagyán raboskodott, amikor édesanyja négy éve meghalt. Egymillió 334 ezer forintot örökölt, a pénzt ügyvédi letétbe helyezte, egyúttal megbízta az őt már más ügyben is képviselő szegedi ügyvédet, *V. P.-t*, hogy járjon el hagyatéki ügyében is. Az ügyvéd néhány hónappal később azt tanácsolta Szabónak, hogy évi 4 százalékos kamatra adjon kölcsön egymillió forintot egy ismerősének, a vele korábban bizalmas viszonyban lévő *T. E.-nek*, aki Kisteleken ingatlant akar vásárolni. A férfi ebbe belement, a szerződést megkötötték. A kölcsön fedezetéül a nő ügyvédi közvetítéssel felkínált egy Honda Prelude-öt, ami akkor már nem az övé, hanem *V. P.-é* volt.

Szabó János a szerződés lejárta után nem kapta meg az egymillió forintot és a kamatokat. Hiába kereste ügyvédjét, *V. P.* nem állt vele szóba. Szabó egy idő után megunt, hogy az ügyvéd nem hajlandó tárgyalni, ezért a Csongrád Megyei Főügyészség Ügyészségi Nyomozó Hivatalához fordult és feljelentést tett. A nyomozás, a vádirat, majd a Szegedi Városi Bíróság is Szabó Jánosnak adott igazat. Az is kiderült, az ügyvéd azt mondta *T. E.-nek*, hogy a pénzt nem kell visszaadnia.

A Szegedi Városi Bíróság bűnösnek mondta ki *V. P.-t* „haszonszerzés végett” elkövetett ügyvédi visszaélés büntetében, bűnszeg-

TAGADÁS ÉS KAMARAI ELJÁRÁS

■ *V. P.* azt mondta, semmi nem igaz a Szabó János által elmondottakból. Amikor emlékeztettük, hogy a bíróság első fokon bizonyítottan látta és elítélte azt a választ: a bíróság törvénysértést követett el, ami majd kiderül. A Szegedi Ügyvédi Kamara is eljárást indított az ügyben, ám a vizsgálatot a büntetőeljárás befejezéséig felfüggesztették – tájékoztatta lapunkat *Végvári Gusztáv*, a Szegedi Ügyvédi Kamara titkára.

Szabó János 1,3 millió forintot örökölt, a pénzt ügyvédi letétbe helyezte

Fotó: Gyenes Kálmán

ként elkövetett csalás büntetében és magánokirat-hamisítás vétségében, ezért a bíróság három évi tartamban az ügyvédi foglalkozástól eltiltásra ítéli” – olvasható az első foku ítéletben.

A korábban már kétszer is elítélt *V. P.* nem ismerte el, sőt végig tagadta bűnösségét. Hiába vallott ellene a másodrendű vádlott *T. E.* és mások is, hiába szólt ellene számos bizonyíték, a tárgyaláson azzal védekezett, hogy ő nem követett el bűncselekményt, csak ügyvédi műhibát vétett.

– *V. P.* nemcsak egymillió forinttal és annak kamataival tartozik, hanem sokkal többel. Ezt is bizonyítani tudom. Másfél éve hajléktalan vagyok, ha megkapnám a pénzem, vehetnék egy kis házat vagy lakást, nem kellene nyomorultul az utcán élnem. Hál' istennek Ópusztaszeren megtűrtnek – mondja Szabó János, aki azzal köszönt el tőlünk, hogy az ügyvéd ellen elrendelték a végrehajtást, de ő attól függetlenül újabb beadvánnyal fordult ezúttal a rendőrséghez.

Kádár Elemér élő múzeumban nevelkedett

A székelly tánc tanár otthon is oktatna

Székellyföldön töltött gyermekévei alatt szívta magába a népi kultúra, a néptánc szeretetét a ma Makón táncpedagógusként munkálkodó Kádár Elemér. A magas hegyek közül érkezett fiatalember ma már szereti a dél-alföldi városban, de ha eljön az ideje, az itt megszerzett tudást és tapasztalatot otthon szeretné kamatoztatni.

– Élő múzeumban nevelkedtem, ahol a mai napig népviseletben járnak a tornácos házak közötti földes utcákon az emberek. Televízió és villany híján meséssel szórakoztattak nagyszüleim – így emlékszik ma szerencsés gyermekkorára a több mint négy éve Makón élő *Kádár Elemér*. A népzene és a néptánc része volt a mindennapoknak azokban a székellyföldi kis falucskáiban, ahol első éve, évtizedei teltek – a család ugyanis gyakran költözött, lévén édesapja állatorvos, akit időről időre áthelyeztek. Ezekben a közösségekben úgy maradt fenn minden hagyomány, hogy az ott élőknek voltaképpen eszükbe sem jut más csinálni, másként élni, mint ahogy azt szüleiktől, nagyszüleiktől látták. Így már kisdíáként ismerte a tájegységre jellemző dalokat, táncokat és minden olyan szokást, amely mai munkájának az alapjait képezi.

Táncal azonban komolyan foglalkozni csak később, a kolozsvári Babes-Bolyai Egyetem történelem-földrajz szakos hallgatójaként kezdett. Egy fiataloknak szervezett tánccházon

Kádár Elemér Földeákon is tart néptáncórát

Fotó: Schmidt Andrea

szembesült a ténnyel: bár jól ismeri Székellyföld táncait, más tájegységek lépéseiben korántsem járatos. Nekilátott hát, hogy pótolja a hiányosságokat, és jelentkezett a helyi művelődési

ház néptáncegyüttesébe. Tehetségének és szorgalmának köszönhetően néhány hónap leforgása alatt olyan szintre jutott, hogy hamarosan soron kívül felvette tagjai sorába a Hargita Tánc-

együttes. Jelenleg is a kolozsvári Ördögtergye csoport táncosa.

Makóra egy tánc tábor révén került. Jobbágytelkén találkozott *Badicsné Szikszai Zsuzsával*, a makói Magán-zene- és

Művészeti Iskola táncpedagógusával, aki arra kérte: tanítson diákjainak Nyárád menti táncokat. Először havonta járt a Maros-parti városba, később azonban visszautasíthatatlan ajánlatot kapott az intézménytől: arra kérték, legyen főállású tanára az iskolának, s ezzel együtt tanulmányi szerződést kötnék vele, így közben táncművészeti főiskolát végezhet. Elemér semmire nem vágyott jobban akkoriban, mint hogy ilyen végzettséget szerezzon. Mivel erre Romániában nincs mód, azonnal igent mondott. Ennek már több mint négy esztendeje.

Éveken keresztül párhuzamosan tanított és tanult. A szorgos munkának itt is, ott is eredménye lett: mára már több olyan diákja is van, aki a pályaválasztáskor a néptánc további tanulását tűzte ki célul – tavaly novemberben pedig megkapta saját diplomáját. Jelenleg százhatvannál is több kisgyereket tanít a környék számos településén, kisiskoláskortól végzős középiskoláig szinte minden korosztályt. Bár nem volt könnyű Makón és környékén barátokat szereznie és a hazájában sem vették jó néven, hogy Magyarországra költözött, úgy döntött, addig marad, amíg Romániában el nem jön a népi kultúra szervezett formában történő tanításának ideje. Igaz, a hagyományok átörökítése erőteljesebb, itt azonban a képzés szervezetesebb. Ha erre otthon is lehetősége nyílik majd, a régi mesterlegények módjára viszszafelel, hogy kamatoztathassa azt a tudást, amit Magyarországon szerzett.

VARGA MÁRTA